

sikker. Han burde være sikker paa Balance, og han burde være sikker derpaa, fordi han intet mere har at frygte af Indenrigsministeriet. Han har intet mere at frygte af det Ministerium, der efter hans Skildring havde været og var Finansministerens Hovedbrud og Fortvivlelse. Naar Finansministeren alligevel udtaler sig med en vis Forbeholdenhed, skulde det dog vel ikke være af den Grund, at Vanskelighederne kun er flyttede, at de er flyttede fra Indenrigsministeriet over i Landbrugsministeriet, og at det nu er Landbrugsministeren, som er den højtærede Finansministers stadige Hovedbrud og Fortvivlelse? Der er ingen Tvivl om, at Landbrugsministerens Kornlov, det er Aarets Trusel mod Balancen. Det er den finansielle Fare for Budgettet, det er Finansministerens Frygt, Bekymring, Hovedbrud og Fortvivlelse. Denne Kornlov var allerede i sit Anlæg den dyreste, og ved dens Udførelse fordyrede man den yderligere; og efter som Tiden gaar, maa man frygte det værste i Retning af Dyrhed.

Jeg sigter her til den Bonusudbetaling, som indførtes i denne Lov, en Bonusudbetaling, som gaar ud paa, at hvis Majsprisernes Gennemsnit stiger ud over det Grundlag, der var lagt ved Kornloven, 37 Kr., saa skal for hver Kroners Stigning en Bonusudbetaling for Korn følge efter. Da Kornloven regner med $4\frac{1}{2}$ Mill. Tønders Aflevering, vil det sige, at hver Kroners Stigning paa Majsen andrager $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr.s Ekstraudgift for Statskassen. Det vilde være særdeles ønskeligt, om man kunde faa fuld, klar Besked fra den højtærede Landbrugsminister om, paa hvilken Maade han vil berøgne Majspriserne. Thi naar han for Øjeblikket har Majs til 37 Kr. og fastholder denne Pris, saa er det ikke, fordi han kan faa Majsene ude i Verden til denne Pris, men det er, fordi han forvalter — ligesom Statsministeren — en Arv, en Formue fra Forgængerne. Fra Forgængerne findes der Majs, som er indført ved Centralkontoret, der har tjent betydeligt; man kan saaledes baade anvende Majsene og Overskuddet til at regulere Priserne, nedsætte dem kunstigt, give Statstilskud til Majsprisernes Nedsættelse og derved holde dem nede. Foruden det, der er i Landet, har Landbrugsministeren 50 000 Tons af sin Forgængers Majs under Vejs, og han har 8 Mill. Kr. endnu til Disposition. Vil han anvende dette ogsaa til at holde Majsprisen nede — hvorved dog de Landbrugere, der har haabet og ventet en Bonusudbetaling, vil føle sig skuffet —, eller vil han lade Priserne

følge Verdensmarkedsprisen, hvorved Statskassen og Finansministeren vil komme til at lide en alvorlig Skuffelse?

Det er et af de Dilemmaer, som Landbrugsministeren for Øjeblikket befinder sig i, og som han selv har bragt sig ind i. Jeg beder om Oplysning om, hvorledes man vil handle med disse Forhold, der er af den aller alvorligste Art; og særlig alvorligt tegner de sig ved, at de store kornproducerende Landbrugere, som har Overskud af Korn, og som, idet de solgte Kornet til Staten, afleverede det og fik det fuldt betalt, samtidig har kunnet inddække sig med al den Majs og alle de Foderkager, de har Brug for, saa at de faktisk vil være interesserede i stigende Majspriser, det vil sige i alt det, som Samfundet i øvrigt har Ulykker af, af Fragtstigning, af Kulprisstigning, af Valutastigning, af vore Penges Fald. Jo værre det gaar her i Landet, desto mere vil disse store Landbrugere direkte indkassere af et direkte Statstilskud. Det vilde være særdeles ønskeligt, om det var muligt endnu lovmæssigt at raade Bod paa denne uhyre Fejl ved Kornloven. Det er ingen Fejl ved Kornloven, at den tilsigter at give fuld Erstatning til de Landbrugere, som har afleveret deres Korn og først senere køber deres Majs, blandt andet fordi de ikke kan faa det paa anden Maade — det er ofte det mindre og lille Landbrugs Skæbne —, men det er en vitterlig Fejl, at der uden nogen som helst Grund til Landbrugere, som har faaet fuld Erstatning, gives en Overpris, som fremkaldtes ved Landets finansielle og økonomiske Nød. Hvis det var muligt at raade Bod herpaa ved en Rettelse i Kornloven, tror jeg, at Finansministeren vilde være noget mere beroliget med Hensyn til, hvad der kan vente ham fra Landbrugsministerens Budget.

Om den kommende Finanslov er der ikke saa overmaade meget at sige, forsaavidt som den er en meget forsigtig Finanslov. Jeg tror dog, det straks bør erindres, at naar Finansministeren siger, at han paa denne Finanslov har optaget saa meget som muligt af det, vi før plejede at have paa Tillægsbevillingsloven, saa har han dog ikke faaet Kornloven med; den Halvdel af indeværende Høstaars Kornlov, som gælder for Finansaaret 1921—22, altsaa fra Marts til Høstaarets Udgang, er ikke optaget paa Finansloven.

I øvrigt skal jeg kun gøre en enkelt Bemærkning vedrørende Finansloven, nemlig angaaende Statsvirksomheder. Finansministeren dvælede ved det lille Overskud af